

Witold Maliszewski – nieznan kompozytor z Podola

Urodził się w 1873 r w Mohylewie na Podolu, w rodzinie ziemiańskiej.

W latach 1898-1902 był studentem Konserwatorium Petersburskiego w Klasie Kompozycji Nikołaja Rimskiego-Korsakowa. W roku 1908 wyjechał do Odessy, gdzie sprawował funkcję dyrektora Konserwatorium do 1921 r.

Potem przyjechał do Warszawy i objął klasę kompozycji w Konserwatorium na okres 4 lat. Po raz drugi objął katedrę kompozycji tegoż konserwatorium w latach 1931-39. W latach 1921-25 był dyrektorem Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego i Wyższej Szkoły Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Jako kompozytor zyskał mniejsze znaczenie aniżeli jako pedagog i organizator życia muzycznego w Warszawie.

Najbardziej charakterystycznym rysem jego twórczości jest skomponowanie nie brakującej części do symfonii „Niedokończona” Fr. Schuberta, za którą dostał nagrodę w 1928 r na konkursie w Genewie.

Ulegał wpływom swego mistrza N. Rimskiego-Korsakowa, które przejawiały się w nawiązywaniu m.in. do tematyki baśniowej w baletach pt. „Syrrena” i „Boruta”.

W kompozycjach nawiązywał również do twórczości Aleksandra Głazunowa – drugiego obok Rimskiego-Korsakowa twórcy „Potężnej Gromadki”. Przejawiało się to m.in. w programowości jego utworów np. „Wielkiej Kantaty biblijnej”.

W drugim okresie twórczości zajął się wykorzystywaniem do swych utworów melodyki polskiego folkloru z terenów Kujaw i Podlasia np. w parafrazach pt. „Z niwy polskiej” czy „Fantazji Kujawskiej” na fortepian i orkiestrę.

Wpływ Aleksandra Głazunowa na polskiego kompozytora przejawiał się również w jego zainteresowaniu późnymi formami neoklasycyzmu.

I tak Maliszewski skomponował koncert b-mol na fortepian i orkiestrę (w 1931 r), Sonatę na skrzypce i fortepian, 3 kwartyety, kwintet smyczkowy d-mol.

Najważniejszą spuścizną kompozytora jest jego „Requiem” napisane w 1930 r, a wykonane po raz pierwszy w Poznaniu 3 lata później oraz „Missa pontyficalis” utworzona w 1930 r dla Kościoła.

W uznaniu dla swych zasług organizacyjnych otrzymał stanowisko naczelnika wydziału muzycznego Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, które piastował w latach 1927-34.

Zmarł w 1939 r w Zalesiu pod Warszawą.

